

**Onorat prezidiu,
Stimați invitați,
Distins auditoriu,
Dragi colegi,
Doamnelor și domnilor,**

Permiteți-mi să încep prin a-i mulțumi domnului președinte Adrian Bordea și domnului judecător Horațius Dumbravă pentru invitația pe care mi-au adresat-o și la care am răspuns cu mare plăcere de a participa azi, alături de dumneavoastră, la acest eveniment organizat de Consiliul Superior al Magistraturii cu ocazia sărbătoririi în România, ca de altfel în toate celelalte state europene, pentru a 11-a oară, a Zilei Justiției Civile Europene.

În fiecare an, în jurul datei de 25 octombrie Justiția Civilă este adusă în atenția publicului larg.

Scopul stabilirii acestei zile, fixate în comun de Consiliul Europei și Comisia Europeană, este acela de a apropia justiția de cetățeni, de a realiza o consolidare a relației de încredere și colaborare între cei ce înfăptuiesc justiția și beneficiarii acesteia, prin asigurarea în favoarea celor din urmă a posibilității de a cunoaște în mod direct felul în care funcționează mecanismul de administrare a justiției ca serviciu public, de a afla în ce constă activitatea ce se desfășoară dincolo de sălile publice de judecată, de a-i vedea și cunoaște pe cei care participă la înfăptuirea actului de justiție.

Dar, dincolo de caracterul festiv al manifestărilor organizate cu ocazia sărbătoririi Zilei Justiției Civile, cred că este esențial să realizăm că ea nu trebuie să reprezinte doar o zi a „porților deschise”, o zi în care suntem puțin mai mult dispuși să ne rupem din timpul scurt ce ne rămâne între două ședințe de judecată, pentru a răspunde întrebărilor publicului larg referitoare la activitatea pe care o desfășurăm în cadrul instituțiilor sistemului judiciar. Cred că această

zi trebuie să reprezinte un moment absolut necesar de reflecție interioară pentru fiecare dintre cei implicați în activitatea de înfăptuire a Justiției referitor la scopul ultim al muncii noastre, asupra menirii pe care o are, în cele din urmă, Justiția pentru fiecare cetățean în parte, cât și pentru societate în ansamblul ei.

Doamnelor și domnilor,

Oamenii vin în fața Justiției în căutarea dreptății. Pentru că una din cele mai mari nevoi individuale, dar și sociale ale omului, alături de nevoia de libertate, este nevoia de dreptate.

Plecând de la această premisă, Justiția trebuie înțeleasă drept unul din cele mai importante servicii pe care un stat democratic este obligat să îl ofere la standarde calitative de excepție cetățenilor săi. Independența justiției, imparțialitatea și profesionalismul magistraților, eliminarea corupției din interiorul sistemului judiciar, simplificarea procedurilor, asigurarea celerității actului de justiție, consolidarea procedurilor de punere în executare a hotărârilor judecătorești trebuie să reprezinte, prin urmare, preocupări constante pentru toți cei responsabili de modul de funcționare a Justiției.

Dar lucrurile nu trebuie, și nu pot, să se oprească aici. Prinși în vârtejul asigurării îndeplinirii tuturor acestor obiective anterior menționate, putem uita că activitatea jurisdicțională trebuie realizată astfel încât cetățenii să aibă sentimentul că menirea justiției este aceea de a-i ajuta, iar nu cea de a-i oprima de undeva de sus, intangibilă.

Pentru că, dragi colegi, nu trebuie să uităm nicio secundă faptul că scopul final al Justiției este binele (atât individual, cât și colectiv) al cetățeanului, iar nivelul calitativ al activității judiciare este o datorie față de acesta, iar nu un scop în sine.

De aceea, Justiția nu trebuie să devină un domeniu greu accesibil omului de rând, indiferent cât de complexe devin la un moment dat procedurile judiciare, mecanismele legale sau instrumentele legislative cu care cei angrenați în activitatea judiciară au de a face.

Suntem datori, față de cetățenii acestei țări, să facem tot ce ține de noi pentru a împiedica ermetizarea mecanismului judiciar, pentru a împiedica transformarea lui într-un sistem accesibil exclusiv unei categorii profesionale ce doar, printr-o înaltă calificare juridică, să aibă posibilitatea de a se descurca în ițele încurcate ale procedurilor legale.

Fățã de această realitate, nu pot decât să felicit din toată inima Consiliul Superior al Magistraturii, pe toți cei care s-au implicat pentru reușita realizării celor două Ghiduri practice pentru justițiabili în materie civilă și penală, care – mai ales în contextul recentelor modificări legislative - vin să ofere o bază de informații extrem de utilă și necesară pentru cetățenii de rând, (dar în egală măsură și pentru profesioniști), de natură să asigure o mai bună și facilă cunoaștere a modului în care se pot adresa Justiției în vederea apărării drepturilor și intereselor lor legitime.

Realizarea acestor ghiduri este poate, în acest moment, cel mai clar și mai concret exemplu al modului în care Justiția din România a înțeles să acționeze pentru a se deschide înspre exterior, cum poate aceasta încerca să se facă mai bine înțeleasă și mai ușor accesibilă beneficiarilor săi.

Voi încheia cu acest gând: pentru mulți cetățeni ai acestei țări, Justiția reprezintă ultima redută în fața abuzurilor, a nedreptăților, a răului de orice fel. De aceea, noi magistrații, ca oameni care am ales să o slujim, avem datoria de a veghea, ca niciodată Justiția să nu devină prea complicată, prea greoaie, prea scumpă sau prea greu de găsit de ei, de cetățenii acestei țări.

Vă mulțumesc.

Judecător dr. Livia Doina Stanciu
Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție